

Beslutningen". Saaledes udtalte den daværende Forsvarsminister sig: hans Ord i den Henseende vare bindende ogsaa for den Minister, som vilde komme efter, og som skulde udføre Beslutningen. Dette havde den daværende Minister, det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds, ogsaa udtalt om en anden Forudsætning i Militærløvene. Han havde udtalt med Hensyn til Garnisonsordningen, at hvad der stod i Motiverne, selvfølgelig ogsaa var bindende for den Minister, som kom efter og skulde udføre Beslutningen. Men til Trods for, at disse Motiver hverken nævnedes Fredericia eller Helsingør som Garnisonssteder, har den nuværende Forsvarsminister ladet disse to Byer beholde Garnison og har altsaa i dette Forhold ikke ladet sig binde af, hvad hans Forgænger sagde. Hvem kan saa garantere mig, at han lader sig binde i Spørgsmaalet om, hvad Taarbæk-Fortet skal anvendes til, eller hvordan det skal bygges? Jeg kunde have lyst — dersom den højtærede Forsvarsminister ikke var saa stærkt optagen i dette Øjeblik — til at rette et Spørgsmaal til ham, og det er dette, om han føler sig bunden af, hvad hans Forgænger, det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen), udtalte med Hensyn til den Maade, hvorpaa Taarbæk-Fortet skulde anlægges, og den Maade, hvorpaa det kunde anvendes.

Jeg siger derfor med Hensyn til disse to Fløjforter — det er en Gjentagelse af, hvad jeg sagde før —, at medens alle andre have villet anvende dem som Led i Københavns Landbefæstning, staa de nu i den gennemførte Militærordning som Led i Søbefæstningen. Jeg indrømmer, at som Led i Landbefæstningen vilde Taarbæk-Fortet i Øjeblikket ligne det Eksperiment, man kender fra Tryllekunstnerne, den i Luften frit svævende Dame, men det er jo ikke umuligt, at det kan faa Fødderne til Jorden en Gang, naar man vedtager den mellemiggende Del af Landbefæstningen, der i Øjeblikket mangler. Hvis vi inden 1922 staa overfor en ny Landbefæstning, have de to Fløjforter fundet deres Anvendelse, saa ere de Begyndelsen til Landbefæstningen, og som saadan er der Mening i dem. Men ellers er der ikke andre, der have kunnet finde Mening i dem som Led i Søbefæstningen end det ærede Medlem fra Ringkøbing og dem, der sammen med ham gennemførte den Ordning, vi fik. Men det er maaske ogsaa Meningen, at vi inden 1922 skulle have en ny Københavns Landbefæstning. Jeg forudsætter som givet, at det ikke er det ærede Medlem fra Ring-

købings Mening, men der er i saa Henseende ikke ringe Meningsforskel indenfor det Parti, som vi kalde Regeringspartiet. I dette Parti findes jo de to 11-Mands Grupper, og hvordan de stod med Hensyn til Spørgsmaalet om Københavns Landbefæstning i Fremtiden, vide vi jo alle. I dette Parti findes nogle af Ministeriets mest fremtrædende Medlemmer, der findes den nuværende højtærede Finansminister, der som Forsvarsminister den Gang saa voldsomt stærkt traadte i Skranken for sin nye Landbefæstning, og endvidere den højtærede Forsvarsminister, som ogsaa maa antages at ville virke for, at Københavns Landbefæstning er i Orden inden 1922. Og Højres Støtte kan man ogsaa gøre Regning paa. Partiets Formand her i Folketinget nikker. Jeg har ogsaa set, at han forleden paa Højres Delegeretmøde havde fortalt, at Højre vilde blive ved i Fremtiden at være lige saa taabelige, som de altid havde været, og vilde blive ved med at stille Københavns Landbefæstning paa sit Program. (*Afbrydelse*: Sagde han det?). Nej, det var for meget forlangt, men Taabeligheden er der jo alligevel. I den Henseende maa man indrømme, at Meningerne indenfor Regeringspartiet ere meget stærkt delte. Men jeg siger, at jeg har Lov til at forudsætte, at de to 11-Mands Grupper ville virke for at faa Københavns Landbefæstning fuldført. Jeg har Lov til at sige dette, og det vilde ogsaa være ganske loyalt af de to 11-Mands Grupper overfor deres Kolleger indenfor Regeringspartiet at virke i den Retning. Det er der ingen, der kan betvivle. Jeg vil minde om den Vedtagelse paa Hotel Phønix, i hvilken der staa disse Ord: Det er Forudsætningen for Overenskomsten, at hver af Parterne bevarer sin Overbevisning angaaende Spørgsmaalet om Københavns Sikring mod Landsiden. Givet er kun, at Landbefæstningen bliver at nedlægge Aar 1922, hvis Rigsdag og Regering ikke forinden den Tid have taget anden Beslutning. Men der er ikke noget Menneske, der kan være i Tvivl om, at 11-Mands Grupperne ville være i højeste Grad interesserede i og ogsaa have fuldstændig frit Slag til at virke saa stærkt, som det er dem muligt, for at faa Regering og Rigsdag til, inden den nuværende Københavns Landbefæstning skal nedlægges, at faa forsynet København med en ny Landbefæstning, og kunne derfor de to 11-Mands Grupper sammen med Højre, og hvem andre man kan tænke sig, der ville slutte sig dertil, en Gang faa Flertal inden 1922, ville de selvfølgelig ogsaa føre det ud i Livet, som de have stillet op som deres